

कलसः

(यथा, मनुः ॥ ५.१२१।

“कलविङ्गं ज्वं हंसं चक्राङ्गं यामजुक्कुटम्” ॥)

कलिककलः। इति मेदिनी ॥ कलङ्गः। श्वेत-
चामरः। इति सारखतः ॥ (तखुपुस्तविश्वरूपस्य
शिरोभेदः। पुरा कल कदाचित् ऐश्वर्यमत्तेन
सुरेश्वरेण यदा समागतः सुराचार्या गीष्मति-
हसम्मानितोऽन्तरधीयत। तदा ब्रह्मोपदिष्टैर्-
सुरप्रपीडितैरमरैस्त्वाङ्गं विश्वरूपं पौरिहित्य
वरयित्वा भूयः सज्जैरसुरा बर्वाधरे। विश्वरूपस्तु
मातामहजुलस्यापेक्षया परोक्षमसुरेश्वरोऽपि
यक्षभागे प्रदौ तदभिजाय सुरपतिर्भोतः क्रुद्धश्च
विश्वरूपस्य शिरांस्थङ्गिन्तु। तस्य खलु त्वाङ्गस्य
कपिप्लवः कलविङ्गस्तिन्निरिति चीणि शिरां-
स्यासन् तेषु सुरापायि शिर एव कलविङ्ग इति
बोध्यम्। एतद्विवरणस्तु श्रीमद्भागवते ६।६ अ-
ध्याये सविस्तरं दर्शनीयम् ॥)

कलशः, त्रि, (कलं मधुरास्त्वत्तु श्रवति जलपूरण-
समये प्राप्नोति। कल + श्रु गतौ + डः।) जलाधार-
विशेषः। कलशी इति ख्यातः। (यथा व्याख्या-
सप्तशती ६६०।

“प्रबलो विदरविष्यति जलकलशं गीरलेखेव” ॥)

तत्पर्यायः। घटः २ कुटः ३ निपः ४। इत्यमरः।
२।६।३२॥ कलसः ५ कलसिः ६ कलसी ७
कलसम् ८ कलशिः ९ कलशीः १० कलशम् ११।
इति तट्टीका ॥ कुम्भः १२ करीरः १३। इति
हेमचन्द्रः। कलावतीदीक्षाप्रकरणोक्तं तस्य परि-
माणं। यथा, तन्त्रसारे।

“पञ्चाशदङ्गुलव्याम उल्लेधः षोडशाङ्गुलः।

कलशानां प्रमाणस्तु मुखमष्टाङ्गुलं स्मृतम् ॥

घटं त्रिंशदङ्गुलं कुम्भं विस्तारोन्नतिशालिनम्।

षोडशं द्वादशं वापि ततो न्यूनं न कारयेत्” ॥

कलशिः, स्त्री, (कलं शरीरमालिङ्गं श्रयति नाशयति।

कल + शो + बाञ्जलकात् इन्। कं जलं जाति

आदत्ते तथा सती शीर्यते। कल + श्रु + षडिः।)

एन्निपर्णी। चाकुलिया इति भाषा। इत्यमरः।

२।३।६३॥ (एन्निपर्णीशब्देऽस्या गुणावली ज्ञा-

तया ॥) घटः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

यथा, माघे १९।८।

“कलशिसुदधिगुर्वी” वक्ष्वा जोडयति” ॥)

कलशी, स्त्री, (कलशि क्षादिकारान्तत्वात् वा डीप्।)

खनामख्यातजलपात्रम्। एन्निपर्णी। इत्यमरटी-

कायां रायमुकुटः ॥

कलसः, त्रि, (केन जलेन लसति श्रोमते। क +

लस् + लच् ॥) कलशः। घटः। इति हेमचन्द्रः ॥

श्रीकण्ठपरिमाणे, ऐं। इति वैद्यकपरिभाषा ॥

“चतुर्भिराङ्गैर्त्रैणः कलसो नक्षत्रोन्मेषः” ॥

इति शार्ङ्गधरे पूर्वखण्डे १ अध्याये ॥

“स एव कलसः स्थातो घटस्तन्मानमेव च” ॥

इति चरके कल्पस्थाने १२ अध्याये ॥)

कलसः, ऐं, (केन जलेन लसतीति। लस् + लच् ॥)

कुम्भः। अस्त्योत्पत्त्यादिर्था, —

“सागरे मध्यमाने तु पीयूषार्थं सुरासुरैः।

कलसः

पीयूषधारणार्थाय निम्निता विश्वकर्मेणा ॥

कलाः कलास्तु देवानामसितास्ताः एयक् एयक् ॥

यतः कलास्तु कलसास्तस्ते परिकीर्तिताः ॥

नवैव कलसाः प्रोक्ता नामस्तस्मिन्निबोधत ॥

गोक्षोपगोक्षो मरुतो मयूखश्च तथापरः ॥

मनोहा कृषिभद्रश्च विजयस्तनुशोधकः ॥

इन्द्रियघ्नोऽप्य विजयो नवमः परिकीर्तितः ॥

तेषामेव क्रमाद्गुण नव नामानि यानि तु ॥

प्रज्ञा तान्यपराण्येव प्रान्तिदाणि सदैव हि ॥

क्षितीन्द्रः प्रथमः प्रोक्तो द्वितीयो जलसम्भवः ॥

पवनाद्भी ततो द्वौ तु यजमानस्ततः परः ॥

कोषसम्भवनामा तु षष्ठः स परिकीर्तितः ॥

सोमस्तु सप्तमः प्रोक्तश्चादित्यस्तु तथाष्टमः ॥

विजयो नाम कलसो योऽसौ नवम उच्यते ॥

स तु पञ्चमुखः प्रोक्तो महादेवरूपपटुक् ॥

घटस्य पञ्चवक्त्रेषु पञ्चवक्त्रः खयं तथा ॥

यथा काष्ठास्थितः सभ्यक् वामदेवादिनामतः ॥

मण्डलस्य च पद्मान्तः पञ्चवक्त्रघटं न्यसेत् ॥

क्षितीन्द्रं पूर्वतो न्यस्य पश्चिमे जलसम्भवम् ॥

वायव्ये वायवं न्यस्य आग्नेये ह्यधिसम्भवम् ॥

नैऋत्ये यजमानस्तु ऐश्वर्यान् कोषसम्भवम् ॥

सोमस्तुत्तरतो न्यस्य सौरं दक्षिणतो न्यसेत् ॥

न्यस्यैव कलसांश्चैव तेषु चैतान् विचिन्तयेत् ॥

कलसानां मुखे ब्रह्म गोवायां ब्रह्मरः स्थितः ॥

मूले तु संस्थितो विष्णुर्मध्ये मातृगणाः स्थिताः ॥

दिक्पाला देवताः सर्वे वैद्ययन्ति दिशो दश ॥

कुक्षौ तु सागराः सप्त सप्तदीपाश्च संस्थिताः ॥

नक्षत्राणि ग्रहाः सर्वे तथैव कुलपर्वताः ॥

गङ्गाद्याः सरितः सर्वा वेदास्त्वार एव च ॥

कलसे संस्थिताः सर्वे तेषु तानि विचिन्तयेत् ॥

रत्नानि सर्व्वीजानि पुष्पाणि च फलानि च ॥

वज्रमौक्तिकवैद्यमहापद्मेन्द्रस्फाटिकैः ॥

सर्व्वधाममयं विल्लं नागरोडुम्बरं तथा ॥

वीजपूरकज्वीरकास्मात्तकदाडिमाम् ॥

यवं शूलिञ्च नीवारं गोधूमं सितसर्षपम् ॥

कुङ्कुमागुरुकपूरमहर्षं रोचनं तथा ॥

चदनञ्च तथा मांसोमेलां कुण्डं तथैव च ॥

कर्पूरपत्रचयङ्गुलं जलं निर्यासकाम्बुदम् ॥

शैलेयं वदरं जातीपत्रपुष्पे तथैव च ॥

कालशकां तथा एक्तां देवीं पर्याकमेव च ॥

वचां घात्रीं समल्लिङ्गां तुरुक्कां मङ्गलाष्टकम् ॥

दूर्वां मोहनिंकां भद्रां शतमूर्तीं शतावरीम् ॥

पर्याणां श्रवणां क्षुद्रां सहदेवां गजाङ्गुशाम् ॥

पूर्य्यकोवां रितां पाटां गुग्गां सुरसिकालसी ॥

व्यामकं गजदन्तञ्च शतपुष्पां पुनर्णवाम् ॥

ब्राह्मीं देवीं श्रिवां सद्रां सर्व्वसन्धानिकां तथा ॥

समाहृत्य शुभानेतान् कलसेषु निधापयेत् ॥

कलसस्य यथा देवान् विधिं शम्भुं गदाधरम् ॥

यथाक्रमं पूजयित्वा शम्भुं मुखतया यजेत् ॥

प्रासादेन तु मन्येण शम्भुतन्त्रेण प्रह्वरम् ॥

प्रथमं पूजयेन्मध्ये नानाविधैर्यवेदभिः ॥

दिक्पालानां घटेष्वेव दिक्पालानपि पूजयेत् ॥

कलहं

57

पूर्वं वह्निःस्थापितेषु ग्रहाणां कलसेषु च ॥

नवग्रहान् पूजयेत् मातृमातृघटेषु च ॥

सर्व्वे देवा घटे पूज्या घटस्तेषां एयक् एयक् ॥

नवैव तत्र पूर्व्वोक्ताः स्मृता मुखतया नृप ॥

भक्ष्यैर्भोज्यैश्च पेयैश्च पुष्पैर्नानाविधैः फलैः ॥

यावकैः पायसैश्चापि यथासम्भवयोजितैः ॥

पुष्पखानाय नृपतिः पूजयेत् सकलान् सुरान्” ॥

इति कालिकापुराणे पुष्पाभिषेकः ८७ अ-

ध्यायः ॥ * ॥ अन्यत् धारकशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

कलसिः, ऐं, (केन जलेन लसतीति। क + लस् +

इन्।) एन्निपर्णी। इत्यमरटीका शब्दरत्नावली

च ॥ गर्गरी। इत्यमरटीका हारावली च ॥

कलसी, स्त्री, (कलस + स्त्रियां डीप्।) एन्निपर्णी।

इति शब्दरत्नावली ॥ (कलसी वृहतीद्राक्षेयादि-

व्यस्या व्यवहारः ॥ इत्युत्तरतन्त्रे। ३६ अध्याये

सुश्रुतेनोक्तम् ॥) कलसः। इत्यमरटीका ॥ (खार्थ

कन्प्रत्ययेनोक्तं यथा, नैषधे। २।८।

“अलम्बितकर्णशस्त्रुलीकलसीकं रघयमवोजत” ॥)

कलसीसुतः, ऐं, (कलस्यां जातः सुतः।) अगस्त्य-

सुनिः। इत्यमरटीकायां वाचस्पतिः ॥

कलसोदधिः, ऐं, कलस इव उदधिः। मञ्जनाधार-

त्वात्। समुद्रः। इति महाभारतम् ॥

कलहः, ऐं स्त्री, (कलं कासं हन्त्यत्र। हन् + अधि-

कारणे डः।) विवादः। लडाह भगडा इति

भाषा ॥ (यथा मनुः ४।१२१।

“न विवादे न कलहे न सेनायां न सङ्करे” ॥)

तथा विष्णुपुराणे १ मांशे ६।१४५।

“अलक्ष्मीः कलहाधारान् न तेष्वास्ते कदाचन” ॥)

तत्पर्यायः। युद्धम् २ आयोधनम् ३ जन्मम् ४

प्रधनम् ५ प्रविदारणम् ६ मृधम् ७ आखान्द-

नम् ८ संख्यम् ९ समीकम् १० साम्प्रदायिकम्

११ समरः १२ अनीकः १३ रणाः १४ विग्रहः १५

सम्पहारः १६ अभिसम्प्रातः १७ कलिः १८ सं-

स्फोटः १९ संयुगः २० अभ्यामर्दः २१ समा-

घातः २२ संग्रामः २३ अध्यागमः २४ आहवः २५

समुदायः २६ संयत् २७ समितिः २८ आजिः २९

समित् ३० युध् ३१। इत्यमरः। २।८। १०४ ॥

शमीकम् ३२ साम्प्रदायिकम् ३३ संस्फोटः ३४

युत् ३५। इति तट्टीका ॥

कलहः, ऐं, (कल + हन् + “अन्येभ्योऽपीति” ३।

२।१०१। डः।) वाटः। खड्गकोषः। मण्डनम्।

इति मेदिनी ॥

कलहंसः, ऐं, (कलेन मधुरास्त्वत्तु ध्वनिना विशिष्टो

हंसः। शाकपार्थिवादिवात्वात् मध्यपदलोपि समासः।)

हंसविशेषः। बालिहंस इति भाषा। तत्पर्यायः।

कादम्बः २। इत्यमरः। २।५। २३ ॥ कलनादः

३ मरालकः ४। इति राजनिर्घण्टः। राजहंसः।

(यथा भट्टिः। २।१८।

“कुन्दावदाताः कलहंसमाणाः

प्रतीयिरे श्रीचसुखैर्निनादैः” ॥)

नृपोत्तमः। इति विश्वमेदिन्यौ ॥ धराका। ब्रह्म।

इति शब्दरत्नावली ॥ (अतिजगती वृत्तिः। सा